

Årsberetning 2017 for Københavns Valgmenighed.

I 2017 døde Tage Liengaard, han var medlem af rådet fra 1967, og menighedens formand fra 1982 til 2004. Få har betydet mere for Københavns Valgmenighed end Tage. Vi savner ham og skylder ham stor tak, og vi vil mindes ham med taknemlighed ved at rejse os.

I min barndom i 1950'ernes Vestjylland var kristendom ikke en religion. Religion det var noget man havde i Indien og Afrika, og når der i kirken og søndagsskolen blev samlet ind til missionærernes arbejde, mente vi, at det da var meget nødvendigt at så mange som muligt i disse fjerne lande forlod deres religion og blev kristne. En lille indsamlingsbøsse, forestillende en sort dreng, takkede min søster og mig ved at nikke, når vi skiftedes til at lægge en 25 øre i ham. Søndagsskolen var i øvrigt ledet af Niels Thomsens onkel, vi kendte ham, fordi vi arbejdede i hans gartneri. Det var før børnearbejde blev forbudt. Hvorfor nu denne erindring? Fordi det at være en kristen menighed har ændret sig kolossalt, jeg hører(og læser) tit mennesker sige: "nu er jeg jo ikke religiøs", underforstået: "jeg er ikke fanatisk og uimodtagelig for argumenter". Men det gode budskab er jo netop at der altid er mere at sige, mere at sige om Gud, om verden og ikke mindst om mennesket. Derfor skal vi ikke være hurtige til at dømme. Kristendom er på den ene side det mest ufanatiske jeg kender, men på den anden side også budskabet om at sandheden kommer til syne i et bestemt menneskes liv.

I 2017 var det 500 år siden Luther slog sine teser mod aflad op på døren i Wittenberg. Luther var universitetsansat katolik og teserne er skrevet på latin og kan derfor ikke læses af menigmand. Tese 37 lyder i oversættelse: " Enhver kristen, hvad enten han er levende eller død, har delagtighed i alle Kristi og kirkens goder uden afladsbrev, for det gives ham af Gud". Hermed indledes Luthers opgør med den hierarkiske kirke. Det opgør som også vores menighed er et resultat af. Trump og Macron og MeToo bevægelsen kom til i 2017. Året var, har jeg læst, godt for både mælke-og svineproducenter. Men hvad med Københavns Valgmenighed?

Året 2017 har i hvert fald været anderledes, fra august til oktober havde Niels Grønkjær studieorlov og i stedet var Mette Marslund vores præst. Det gik fint, men det er endnu bedre, at Niels er tilbage både i det daglige og ved gudstjenester og menighedsmøder. Hvis nu studieorloven resulterer i en bog af tilsvarende kvalitet som Det nye menneske, der udkom i august 2017, så er studieorlov en fin ordning. Niels holder også studiekredse og var i øvrigt sammen med Marianne Knudsen fra Vartov én af lederne af vores vellykkede menighedstur til Bologna. En tur der havde Torben Damsholt som en uovertruffen guide. Tak for turen til jer alle.

Mange fra menigheden deltager i De sjællandske Valgmenighedens årsmøde, i 2017 var det i Ubberup, der var også et par der havde lyst til at deltage i årsmødet på Mors for alle grundtvigske valg- og frimenigheder. Det er godt at blive mindet om, at vi er en del af større kredse.

I den lille kreds, som vi udgør, er der menighedsmøder, i 2017 var de naturligvis præget af reformationsjubilæet, menighedsmøderne har altid kvalificerede foredragsholdere, i 2017 var det fx Sven Havsteen, Laila Westergaard, Gert Hallbäck og Bergur Moberg. Ellen og Svend hjælper ved menighedsmøder.

Kirkebladet udkommer 4 gange om året, fra Københavns Valgmenighed deltager Lilly Wiberg i redaktionen. Tak til Lilly for mange års indsats i denne sammenhæng og til Margrethe, der står for udsendelsen. Ruben sørger for vores hjemmeside, også tak til ham.

Adventsmødet for børn, forældre og bedsteforældre får flere og flere deltagere, gad vide hvor længe vi kan slutte i lejligheden hos Ida og Niels? Tak fordi I stiller jer selv og jeres hjem til rådighed for os og tak til Signe Rørdam Thomsen og de andre arrangører.

Vi har i rådet besluttet foreløbig at stoppe med fyraftenssalmesang i kirken, indlejerne har været gode, men vi har været for få deltagere.

Frederiksberg Fonden bevilgede os penge til at få fremstillet nye alterstager, nu er Birgit Krogh færdig med arbejdet og om kort tid kan vi tage de nye i brug, det bliver spændende. Kirkens alterparti har været uændret siden kirkens indvielse. Tak til Margrethe, Svend og Niels, der har udgjort det lille udvalg, der har fulgt Birgit Kroghs arbejde.

Hvad er der ellers sket af mere usædvanligt i løbet af året? Jo, Merete Arnstrøm valgte at afslutte sin turné med monologen ”Luthers Käthe” i Immanuelskirken. Det blev en velbesøgt og god aften. Først og fremmest tak til Merete, men også til Ejvind, der både hentede og bragte det nødvendige podie. Ejvind tager sig af meget fx regnskabet, herunder de nye krav til behandlingen af vores ”personfølsomme oplysninger”. Regnskabet revideres af Per og Inger Margrethe. Det er kedelige, men helt nødvendige sager I bruger tid på. Tak fordi I gør det.

Der er udgivet et tillæg til salmebogen og i den forbindelse arrangeres der kirkesangsstafet på Frederiksberg. Vi har sagt ja til at deltage. Selv om det er en stafet, er det vist ikke en konkurrence. Stafetten når os den 24. oktober, men koret øver allerede. Måske er der et par af de nye salmer der kan bruges? Det glæder jeg mig til at finde ud af. Tak til Tom Ernst, der leder korsangen. Tom er af hensyn til os opmærksom på hver forkert lyd fra orglet og glæder os ved hver gudstjeneste med sit spil.

I ethvert forhold er dagligdagen det vigtigste. Klaus og Svend bruger megen tid på at vedligeholde kirken. Der er fx møder med håndværkere og kontakt med

Frederiksberg Kommune, og ikke mindst holder de øje med kirken og griber ind før en skade bliver alvorlig. Tak til jer begge.

Kirkekaffe er det meste af året en tradition, men den (og sommetider også småkager) skal jo fremstilles af nogle, det gør Annelise og Villy, Bente og Per, Nanna og Klaus, Åse og Svend, Hanne og Svend Bistrup og Ellen og Line. Tak til jer alle. Hanne kan også overtales til at fortælle og skrive, det har vi brug for. Jobbet som ringer i forbindelse med gudstjenesterne har jeg aldrig brudt mig om. Ringningen sker ved hjælp af en vandret jernstang, som man bevæger op og ned. Jeg har flere gange været ved at give mig selv en uppercut. Nu har Klaus konstrueret et system, der gør det både nemmere og ufarligt at være klokker. Tak også for det Klaus.

Uden det tillidsfulde samarbejde med Vartov Valgmenighed gik det slet ikke. Tak til Vartovs Nævn og dets medlemmer.

Rasmus Jensen holder desværre op som kirketjener. Vi har været glade for ham og kommer til at savne ham. Rasmus har lovet at hjælpe os med at finde en ny kirketjener.

Der har været udmeldelser, mest fordi unge mennesker flytter, men også indmeldelser, det er naturligvis vigtigt at sørge for, at nye medlemmer føler sig velkomne. Men medlemstallet er stabilt og økonomien hænger sammen. Stemningen i råd og menighed er god.

I Romerbrevet kap. 9, vers 17 står der: "Troen kommer altså af det, der høres og det, der høres, kommer i kraft af Kristi ord". Jeg har engang læst, at det græske ord for det at høre har medbetydningen, at man også videregiver det, man har hørt. Det er derfor vi er en kristen menighed: vi har fået, for at det alt sammen kan gives videre.

Jeg begyndte med Luther, og jeg slutter også med ham: rækken af reformationstaler holdt i Vartov blev rundet af i 2017 med Hans -Jørgen Schanz' tale. Schanz siger i sin tale, at Luther var en original tænkter, hvis filosofiske vandløb løber gennem Grundtvigs salmer.

Derfor til sidst to vers fra Grundtvigs jubelsang 'Alt, hvad som fuglevinger fik':

*Hvad er vel og på jorderig,
Der sammenlignes kan med dig
I trangen til Guds nåde?
Og det var dig, den ledte om,
Da med vor Herre hid den kom
På underligste måde.*

og:

*Og sig det til hver fugl på jord,
Og sig til alle englekor,
Hvis sang livsaligst klinger,
At du med dem i væddestrid
vil prise Gud til evig tid
for ånde, røst og vinger!*

Der er grund til taknemlighed for 2017.

Jeg takker af som formand: derfor tak til alle i Københavns Valgmenighed for opbakning og overbærenhed.

Jens Hestbech